

Grundtvig netop var en stærk tilhænger af, at kvinder også skulle have mulighed for at ytre sig.

Må jeg have lov at stille hr. Kramer Mikkelsen det direkte spørgsmål: Hvor har Grundtvig sagt det?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Nu er det jo faktisk korte bemærkninger til den konservative ordfører, men der må være lidt dispensationsmuligheder.

Fru Else Theill Sørensen for at svare.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg skal af mange grunde afholde mig at svare på, hvad Grundtvig har sagt og hvornår.

Men jeg vil sige til fru Arnold, at der selvfølgelig bliver nogle klare retningslinjer; de bliver ikke skjult, de bliver nøjagtig lige så klare som retningslinjerne i det kontorcirkulære, der gælder nu.

Om det nuværende kontorcirkulære hører jeg så, at K og V nu bare render fra et forlig. Nej, det er hverken opsagt eller rendt fra. Det udløber pr. 1. juli. Det blev nævnt, at der var tale om at opsigte, men det udløber simpelt hen.

Med hensyn til det med at være udenlands skal det da nok blive skrevet ned. I øvrigt kunne jeg forestille mig, at det lige præcis er sådanne sager, vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold, hvor der kan være tvivl, som stadig kommer over i udvalget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne lige slå én ting fast over for fru Else Theill Sørensen: Det Radikale Venstre har ikke anklaget nogen som helst for forligsbrud. Det her er en regulær aftale, som har bestået i adskillige år, og som udløber i år. Det har vi hele tiden vidst, og at der er et andet flertal, som vil noget andet, end Det Radikale Venstre vil, bøjer vi os naturligvis fuldstændig for. Sådan er demokratiets spilleregler, ingen bebrejdelser af nogen art for det.

Det, vi gerne vil have, er en egentlig diskussion i Folketinget og i udvalgene med bilagsnumre og det hele, hvor vi har en grundig udvalgsbehandling om reglerne. Vi vil gerne være med til at debattere det, og det håber vi også at Det Konservative Folkeparti gerne vil, når vi fremsætter forslaget til efteråret.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg håber heller ikke, at jeg har anvendt udtrykket brudt forlig eller noget, for det har jeg slet ikke haft intentioner om, men netop sagt, at en aftale er udløbet, og det er fair nok. Så finder man nogle andre parter at enes med.

Problemet er jo blot, at her virker det, som om den part, man mener man enes med, enes man ikke med, for man går på talerstolen og taler imod den part.

Det, der er vores usikkerhed i Socialdemokratiet, som jo har været med til at lave forlig omkring det her i årevis, er: Forventer regeringspartierne nu, at vi skal sidde i Indfødsretsudvalget og agere stemmekvæg for en politik, som man tilsyneladende ikke kan blive enig med sit parlamentariske grundlag om? Er det det, man forventer? For så synes jeg da, at det er en underlig arbejdsform. Så burde man da indkalde Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og andre partier til forhandling om: Hvordan skal det her arbejde fremover køre? Det er da ikke rimeligt, at man tilsyneladende laver en eller anden form for aftale med Dansk Folkeparti og vi andre i øvrigt blot skal agere stemmekvæg.

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg skal først over for fru Arnold beklage, at jeg for hurtigt kom til at antyde noget med forligsbrud. Ordet opsigte blev nævnt. Det er et forlig, der er udløbet. Lad os ikke tale mere om det.

Det, jeg var uenig med hr. Søren Krarup om, var karakteristikken af Folketingets arbejde, og det kan man vel godt være uenig om, selv om man er enig om nogle andre ting.

Så vil jeg sige til både fru Arnold og hr. Kramer Mikkelsen, at jeg har tænkt mig som formand for Indfødsretsudvalget – hvis jeg nu ellers også er det efter sommerferien – at tage initiativ til, at vi starter sæsonen så at sige med grundige drøftelser, hvor vi af embedsmænd også bliver orienteret om denne helt særlige stilling, som Folketingets Indfødsretsudvalg har, sådan at eventuelle nye medlemmer og nogle, der har ganske kort tid på bagen, og nogle, der er mere erfarne, sammen kan drøfte, hvad det i grunden er, der foregår, når en lov om indfødsret bliver til, for det er jeg sikker på vil være frugtbart at få diskuteret helt uden konkrete sager, men alene selve problemkomplekset omkring lovforslagenes tilblivelse.